mest saatsid tedda liñna wärrawast wälja ja mõtlesid tedda otse omma surma sisse min: newad. Se tootud keiserlik saatja olli ka jo järrele tulnud ja monned öppetud mehhed kes keelte ja kirjade tundiad, löid temmaga seltsi minnema. Jagasi liñnast, kust Luthe: rus lähhi käis, jooksis rahwas temma wast: to, waatma sedda wahwa meest, kes ülle paawsti kelo julges pühhast kirjast selget öppetust wäljakulutada. Agga igga poolt macnitseti tedda, ning kelati eddase minne: mast, sest et temmal muud ep olnud lota, kui seddasamma, mis Hussile tehti sadda aastat enne sedda. Jubba ta olli Wormsi liñna liggidale joudnud, ja ta sadeti temmale armsa sowimisse pärrast sunnumed wasto: Pöra ümber, ärra tulle mitte sisse! agga siis ep se olli, et wagga, kartmatta mees, täis lotust Jummala pehle, hüdis ja ütles: Ei mitte! kui ka liñna sees kurratid olleks ni paljo kui kiwwa kattuste peal, ikka ma sisse lähhän!

Läks ka sisse, se olli enne lounat 16 mal Jürritu päwal, 1521 mal aastal, ja olli temma wankril kül waewa lähhisada, nenda ulitsad ollid tungo täis rahwast, kes keik himmustasid sedda Wittenbergi liñna kuul: sat munka nähha sada.*) Wimaks kui läh: bipeäsis ja omma korterisse sai, kippusid ni paljo innimest ta kallale, kül söbrad, kül wastamelelissed, et mees keik se pääw oiete kui waewas olli ja rahho ei sanud ennego ö aeg kätte tulli. Astus siis akna jure, ja watis ülles Jummala taewa, kust ikka abbi ja troosti olli tunnud; seält häddas ka nüüd kulas nou ja abbi, pallus Jummalat ja wöttis omma kandle kätte, et keelte peäl mängides usso kinnitust ja lotust laulda. Jah! kinnitust anti temma melele, ja weel omma wanna ea sees könneles Lutherus omma söbradele mis wägga jahhutud meelt temmale sel korral Jummalalt jätkati.

*) Lutherus hakkas ka munkast peäle, nenda kui sel aial keige öppetajattel wisiks olli ja töötati pär: rast pühha kirja tohtriks: